ZIUA AVIAȚIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

DOUĂ DECENII — UN SINGUR ȚEL: FORMAREA ZBURĂTORILOR DE NĂDEJDE

...Din clipa cînd prima geană de lumină se arată la orizont, anunțînd o nouă zi bună de zbor, pe aerodrom începe animația. În jurul avioanelor care așteaptă aliniate ca la paradă, graviteză totul... O rachetă roșie marchează începutul zborului.

„Liber la elice!" — sînt ultimele cuvinte ce se mai aud lîngă fiecare avion. Cîteva pocnituri înfundate, după care zumzetul motoarelor acoperă totul. Semnale cu fanioane, o aprobare primită prin radio și avioanele își încep urcușul...

Au trecut două ore de la începerea zborului. Spre unul dintre avioane se îndreaptă, nu ca de obicei, doi piloți, ci trei. Îi cunosc. Cel din stînga, care la fiecare cîțiva pași își însoțește cuvintele cu gesturi largi, este maiorul Ion Bîdu, instructor de zbor. Cel din mijloc, evident emoționat, care răspunde mereu afirmativ, în semn că înțelege, este elevul pilot Dumitru Tutoveanu. Cauza frămîntării primului și emoțiilor celui de-al doilea o constituie, se pare, cel de-al treilea, locotenent-colonelul Ioan Bota, care-l va controla, în vederea admiterii la „simplă comandă", pe „ucenicul" maiorului Bîdu.

Decolarea decurge normal. **„Ai făcut palierul prea aproape de sol** — este prima observație a ofițerului controlor. **Ține mașina în așa fel încît, dacă vreau, să pot prelua comanda".** **„Confirm"** — răspunde elevul. **„Fii atent! La 150 de metri — primul viraj"** — se aude din nou vocea controlorului. Și tot așa, cu atenționări oportune și corectări făcute cu pricepere, se derulează întregul film al celor trei ture de pistă.

După aterizare, emoțiile iau proporții în „tabăra" controlată. Pe fața locotenent-colonelului Bota nu se poate citi nimic. Rostește doar cîteva cuvinte, la coborîrea din avion.

— Îmi place cum ai zburat. Ai grijă ce faci în simplă...

„Simplă" are loc nu peste mult timp:

— Azurul! Sînt 705. Aprobați decolarea în tur de pistă.

— Aprob decolarea! Succes! — vine răspunsul.

Satisfacție și bucurie în carlinga avionului. Satisfacție și bucurie la sol, printre elevi și instructori. Doar în fața „zebrei" — punctul de comandă a zborului — locotenent-colonelul Bota, precum vulturul care urmărește primul salt în aer al propriului său pui, privește cu atenție avionul ce se înalță, fără să-și poată masca emoțiile ce-l stăpînesc. Mărturisește că așa i se întîmplă de fiecare dată cînd vreun elev controlat de el pleacă pentru prima oară singur în zbor. Și doar în fiecare an zeci de tineri decolează în „simplă", numai după ce ei își dă consimțămîntul.

Un alt elev al maestrului emerit al sportului locotenent-colonelul Ion Bota este sărbătorit pentru trecerea la zborul în „simplă" pe aparate supersonice

Foto: Val. MIHAI

Pare curios că un om care n-a avut emoții cînd a evoluat el însuși de nenumărate ori la mică altitudine, executînd demonstrații de înaltă acrobație, este în stare să-și simtă inima tresăltînd cînd un elev controlat de el pleacă singur în zbor. N-a avut nici în iunie 1968 cînd, la mitingul de pe aerodromul Băneasa, zborul său a făcut să înghețe de nenumărate ori răsuflarea întregii asistențe, înfirmînd pesimismul mai multor specialiști care susțineau că pe un I.A.K.—18 nu se pot executa evoluții de cea mai înaltă clasă. Acum, însă, are emoții.

— Pentru că atunci cînd zbor eu, este vorba doar de pregătirea mea ca pilot, dar cînd zboară un elev, este vorba și de altceva: de priceperea mea de a fi descoperit, printre noianul de manevre bune sau mai puțin reușite, printre multitudinea de reflexe prompte sau oarecum ezitante ale elevului controlat, acel element indefinibil, dar hotărîtor, constînd nu numai în pregătire, ci și în educație, în valori morale, care să-ți dea garanția că elevul respectiv va reuși să-și elimine micile deficiențe, să-și dezvolte calitățile și deprinderile de pilot, să ajungă un zburător desăvîrșit. Și dacă reușesc să descopăr acel element, aceasta o văd cu adevărat numai atunci cînd elevul zboară în „simplă" comandă..

Ofițerul Bota a reușit, însă, întotdeauna. Încerc să aflu cîți elevi au plecat în prima „simplă" după ce au trecut „prin mîna lui". Nu le știe numărul și îi e, practic, imposibil să facă acum o asemenea socoteală. Sînt douăzeci de ani de cînd acest om exemplar, comunistul Bota, și-a închinat munca unui singur scop, formarea aviatorilor țării. Piloții militari din douăzeci de promoții, numeroși zburători de prestigiu, pot spune: am fost elevul maestrului emerit al sportului locotenent-colonelul Ioan Bota.

...Undeva, lîngă linia de avioane de-abia sosite de pe cărările aerului, elevul Tutoveanu este înșfăcat și dus pe sus de către colegii lui, spre grămada de ciulini unde va avea loc tradiționala ceremonie a botezului la „simplă". Îl privesc pe locotenent-colonelul Bota. Zîmbește gînditor: **„Într-adevăr, ai cîtelea să fie băiatul acesta?"**

Iocotenent D. AMARIEI

Sportul Magazin

CÎTE SECRETE ARE, ÎNCĂ, BOXUL!

Campionul european Simion Cuțov este decis să le cunoască pe toate

După patru ani de la victoria lui Calistrat Cuțov în finala campionatelor europene de box de la București, cînd a dobîndit titlul de campion continental la „semiușoară", centura celui mai bun boxer al acestei categorii a fost recucerită, la Belgrad, de un alt membru al familiei de pescari din Brăila, fratele mai mic al lui Calistrat, Simion Cuțov. Ceea ce frapează este faptul că cei doi frați au repurtat succese asemănătoare, la aceeași vîrstă — 21 de ani.

La sfîrșitul a nouă zile de întreceri, în care a spulberat pur și simplu speranțele unor adversari redutabili de talia lui Solomin (U.R.S.S.), Radowski (R.D.G.), Tomczik (Polonia), în seara finalelor, la masa comună, l-am întîlnit pe Simion fericit, deconectat, dispus să ne vorbească despre drumul parcurs pînă la această splendidă victorie. **„M-am născut la 7 mai 1952, în comuna Smîrdanul Nou, județul Tulcea. Copilăria mi-am petrecut-o pe malul apei, pescuind, cu ceilalți copii de pescari. Apoi, tatăl meu s-a mutat cu serviciul la Brăila, unde practica aceeași profesie, pescuitul. Aici am urmat cursurile școlii generale și, tot aici, am făcut cunoștință cu boxul. Fratele meu, Calistrat, fiind elev la școala profesională, s-a dus cu alți colegi la sala de antrenament. Eu eram prea mic atunci. Abia împlinisem 12 ani. Succesele lui Calistrat m-au ambiționat și pe mine și m-am decis să mă fac și eu boxer. La începutul lui 1968, cînd abia împlinisem 15 ani, maestrul Gheorghe Bobinaru a început să se ocupe cu mai multă atenție de mine. Și totuși, în campionatele naționale ale anului respectiv, deși n-aveam decît 43 de kilograme, m-a înscris și pe mine în competiție, la categoria minimă. Eram mult mai mic decît adversarul meu, Irimia Coman, și am pierdut meciul. Am plîns atunci, dar „nea Bobi" m-a îmbărbătat, spunîndu-mi că am să cresc eu mare și am să mă fac boxer tot atît de bun ca și fratele meu. De atunci, acesta a fost singurul meu gînd și m-am pregătit cu toată conștiinciozitatea. În 1971 am cîștigat titlul de campion național de juniori la categoria cocoș, am fost selecționat în lotul național de juniori și după alte cîteva succese în competiții internaționale, anul trecut, la București, am devenit campion european de tineret. În același an, am devenit coleg de club cu Calistrat, la Dinamo".**

— Se pare că numeroasele succese realizate la o vîrstă prea tînără au influențat negativ pregătirea ta în lunile ce au urmat. Altfel cum s-ar explica evoluțiile tale necorespunzătoare de la începutul acestui an, cînd ai fost trimis la podea de către doi boxeri aproape necunoscuți?

— Adevărul este undeva la mijloc. Simțisem că sînt puternic și doream să mă impun prin forță, crezusem că nu este nimeni mai tare ca mine și ajunge să fiu bine pregătit din punct de vedere fizic. Am înțeles însă la timp că greșeam. Au urmat luni de intense pregătiri cu maestrul Titi Dumitrescu, care mă obliga ore în șir, în fiecare zi, să execut directa de stînga și pasul înapoi cu revenire. Nu mai puteam să suport antrenamentul pentru perfecționarea tehnicii. Eram gata să renunț... Abia în finala campionatelor europene, în partida cu Riczard Tomczik, am înțeles ce înseamnă stînga directă și deplasările derutante care-ți permit să menții distanța convenabilă și totuși, uneori neglijezi apărarea și primești cam multe lovituri.

— Este adevărat, dar cînd ești atît de aproape de titlul de cel mai bun boxer din Europa, dorința de a învinge este atît de puternică încît mai uiți că și adversarul love̦ște... Oricum, am lovit mult mai mult și am învins. Pe viitor, știu însă că trebuie să fac totul pentru a primi cît mai puține lovituri. Am înțeles că boxul mai are încă destule secrete. Am abia 21 de ani și, deci, suficient timp să le cunosc pe toate.

Mihai TRANCĂ

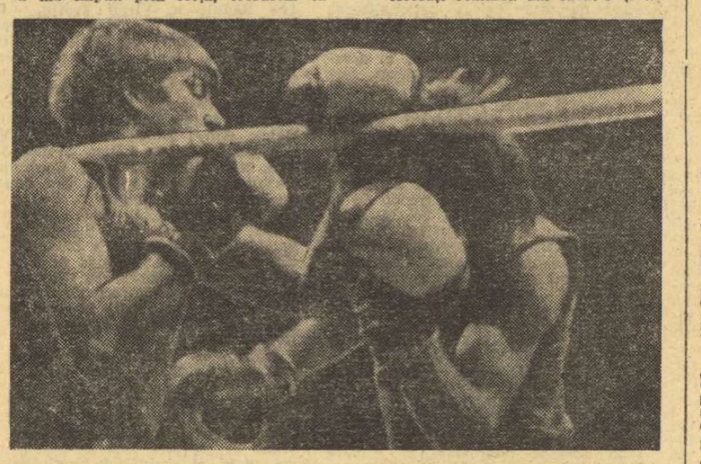

Pe ringul „europenelor" de la Belgrad, unde s-a dovedit cel mai bun semiușor de pe continent, Simion Cuțov (stînga) în timpul disputei cu Radowski (R.D.G.), pe care l-a învins la puncte

Foto: Laszlo DORNAI — Belgrad

C. GRUIESCU — campion european al „mușteloR"
Spulberînd în patru gale „Muștele" continentale,
Lui Gruiescu, negreșit,
I se spune „mister FLIT!".

AL. CLENCIU

ÎN 4 RÎNDURI

Mulți vor să afle care este cel mai celebru gol marcat de handbalistul Gheorghe Gruia

De la Gruia, în anale,
Multe goluri au rămas,
Însă cred că cel mai mare
L-a „marcat" cînd s-a retras!

Ion GHINESCU

DIALOG

DOMINIQUE DESPRE ILIE

Cu Dominique Năstase, desigur, subiectul de discuție nu poate fi decît... Ilie Năstase.

— Este Ilie cel mai mare jucător de tenis la ora actuală?

— O spun punctele în Marele Premiu. Apropo 100 avans... Și aceasta la capătul a numai trei turnee: Bournemouth, Paris, Roma. Cine a mai făcut la fel?

Soția campionului pare la curent cu tot ce e nou în lumea racheței. Continuăm:

— Da, un start de 42 meciuri cîștigate din 43, sau — dacă vreți — de 6 turnee din 7, numărînd și pe cele din „avanpremiera" mediteraneană. Este o performanță, probabil, unică. Dar, am vrea să știm, cum a fost cu singura finală pierdută, cea cu Adriano Panatta. Ați văzut-o?

— Bineînțeles. Nu scap nici un meci al soțului meu. Sînt totdeauna în tribună, îl privesc, îmi pun în gînd să cîștige. Rar, schimbăm cîte o vorbă. La Bournemouth, pur și simplu, a fost ziua în care ei pierde... Nimic altceva. Lui Panatta i-au reușit mingi, în care nimeni nu credea. Lui Ilie, parcă-i era fileul mai înalt sau liniile prea scurte... Dar îl bătuse pe italian de trei ori în acest an. Și-l va mai bate!

— Dintre ceilalți adversari, care vi se pare mai periculos? Mă gîndesc la Wimbledon...

— La Wimbledon va fi altceva. Este gazonul. Aici, poate că australienii vor reuși mai mult. Chiar Newcombe, care nu strălucește pînă acum. Sau americanii. Stan Smith, bineînțeles. El începe să fie deranjat de „seria" semnată Năstase și ar vrea să se impună din nou. Două victorii consecutive, la „All England", ar fi pentru californian consacrarea supremă. La Roma, chiar în seara ultimului meci, pierdut la Okker, ei a și plecat în Anglia, ca să se antreneze pe gazon. Dar cine crede că Ilie va juca mai slab acolo, se înșeală. Sau uită că el a cîștigat, anul trecut, Forest Hills-ul...

— Dar, în afara celor mari?

— Nă văd. Tinerii americani — Connors, Tanner, Stockton... — au fluctuații. Pot juca bine doar o zi. Europenii, cu atît mai puțin. Proisy se antrenează mult și progresează puțin. Suedezii Borg și Johansson, foarte talentați, nu luptă suficient.

— La capitolul luptă, se spune că Năstase este total transformat.

— Nu lasă o minge...

— Dar cu nervii?

— Citeodată îi trădează. Din ce în ce mai rar, însă.

Rd. V.

RĂSPUNDE Don Poștaș

ION NEACȘU, BUZĂU. Ilie Năstase și Nikola Pilici s-au întîlnit de 4 ori în competiții oficiale. De două ori, a cîștigat tenismanul iugoslav (Stockholm, noiembrie 1969 și München, august 1970) și de două ori campionul nostru (Roma, semifinalele campionatelor internaționale ale Italiei, în mai 1970, și acum, la Roland Garros). Cei doi NU s-au întîlnit într-o partidă de simplu, la Balcaniada de tenis din 1967. Pilici l-a învins atunci pe Țiriac, iar Năstase a egalat scorul, întrecîndu-l pe Franulovici. Apoi, cuplul român a cîștigat dublul în fața acelorași jucători, asigurînd astfel, cu 2—1, victoria echipei noastre.

SANDU GH. SPORIS, SATUL ROBEȘTI. Iată evoluția scorului, în dramatica finală a campionatului mondial de fotbal din 1966, dintre Anglia și R.F. Germania: 0—1 (Held), 2—1 (Hurst

și Peters), 2—2 (Weber, min. 90), 4—2 (ambele goluri au fost înscrise de Hurst, în prelungiri).

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. Un catren, inspirat de faptul că soția campionului olimpic de maraton, Frank Shorter, își urmează soțul și la antrenamente, alergînd alături de el:

Șade omul încîntat,
Tot gîndind:
De nevastă n-a scăpat,
Nici... fugind!

IOAN DRUTAU, COMUNA BERECHIU. „În ce an este născut jucătorul de baschet Romeo Tibuleac, component al reprezentativei de juniori și elev al Școlii sportive din Cluj? Nu mint cînd afirm că este o chestiune vitală pentru mine aflarea răspunsului la această întrebare". Vai de mine! Nu vreau să am un om pe conștiință! Mă grăbesc, deci, să vă răspund: este născut în anul 1956.

UN CITITOR DIN BOCȘA. Mă fălesc cu echipa mea de fotbal din Reșița și dă mai multă vreme mă tot sîcîie niște domni de la fabrică, că ai mei nu-s buni dă nimica și că or căgea iarăși în B... Io le spun că după ce i-am văzdut jucînd, alasta nu să poate. Ca să le dovegesc că nu au dreptate, vă rog să scriți la ziar că Rășița îi echipă bună

și că în retur n-a pierdut nișî un meci cu echipîi din București și dacă să poace, să publicați în foaie și clasamentul:

Reșița — București 4 2 2 0 7—2 = 6 punte".

Socoteala este bună. Să-l facem, de altfel, proba: 1—1 cu Sportul studențesc, 2—0 cu Steaua, 4—1 cu Dinamo și 0—0 cu Rapid. Aveți tot dreptul să vă fălîți cu echipa dv.!

MIHAI JARCU, PETROȘANI. 1. Nu vă pot răspunde nici da, nici nu. Dacă jocul se desfășoară la poarta echipei X, privirile tuturor sînt îndreptate în direcția acesa și este posibil să nu fie văzut de arbitru un act nesportiv petrecut în partea cealaltă a terenului. 2. N. Rainea este unul dintre bunii noștri arbitri. De ce să-i judecăm după felul cum a condus partida F.C. Constanța — Sportul studențesc, și nu după ansamblul prestațiilor sale? În felul cum vedeți dv. lucrurile, am rămîne fără arbitri! Așa cum a fost la începuturile fotbalului. Este adevărat că, uneori, nu poți decît să invidiezi timpurile acelea!

VASILE NEAGU, RIUL ALB. „Îndrăgesc foarte mult fotbalul și-mi place să compun versuri în legătură cu acest sport". Am citit versurile. Sper că nu îndrăgiți și alte sporturi, ceea ce v-ar obliga pe dv. să compuneți alte poezii și pe noi să le citim!

V. TEPELUȘ, BUCUREȘTI. O epigramă la adresa lui C. Ghiță, după ultimul său arbitraj, din meciul Steaua — U.T.A.:

Cîte stele sînt pe lume!
Milioane! — dacă vrei.
C-o excepție-anume:
Pentru Ghiță sînt doar... trei!

MARIN PECHICI, GIURGIU. Cea mai lungă „domnie" în ring, a avut-o Joe Louis. El a fost campion mondial la toate categoriile, timp de 12 ani! Pal-

maresul său: 71 de meciuri susținute, 54 de victorii prin K.O., 13 la puncte, una prin descalificare, un meci pierdut la puncte și două prin K.O.

Ilustrații: **N. CLAUDIU**

NUME ROMÂNEȘTI PE TABELELE DE RECORDURI ALE FEDERAȚIEI AERONAUTICE INTERNAȚIONALE

De-a lungul anilor, mai mulți sportivi români și-au înscris numele pe tabelele de recorduri ale Federației Aeronautice Internaționale. Unele (prin specificul lor) au fost doborîte, altele, absolute, închid întrecerile la clasa respectivă, rămînînd pentru totdeauna în posesia celor care le-au obținut. Pentru că primul rezultat de valoare mondială l-au adus parașutiștii, mai bine zis o parașutistă, vom deschide lista cu ei.

PARAȘUTISM

● **SMARANDA BRĂIESCU** — 19 mai 1932, Sacramento (S.U.A.) — salt de la 7 233 m cu deschidere întîrziată. **Record mondial feminin de altitudine.**

● **TEODOR TĂNASESCU** — 24 iulie 1957, Clinceni — salt de zi de la 1 000 m cu deschidere imediată și aterizare la punct fix, clasa G, subclasa 1 e — 1,62 m, **record mondial.**

● **GHEORGHE IANCU** — 31 mai 1961, Strejnic — salt de zi de la 1 000 m cu deschidere întîrziată și aterizare la punct fix clasa G subclasa 1 e — 0,00 m **record mondial absolut.**

● **GHEORGHE IANCU, ION ROȘU, ION NEGROIU, ȘTEFAN BADIOC, VALENTIN TURCANU, MIRCEA CIOBANU** — 10 octombrie 1961, Clinceni — salt de zi în grup de la 600 m cu deschidere imediată și aterizare la punct fix clasa G, subclasa 2 d — 8,11 m, **record mondial.**

● **ION ROȘU, IONEL IORDĂNESCU, ILIE NEAGU, VASILE MIHANCIU, VASILE STAN, FLORE TODORAN, ȘTEFAN NIȚĂ, NICOLAE BUCURENCIU, ION BUCURESCU** — 19 iulie 1972, Ghimbav — salt de zi în grup de 9 de la 1 500 m cu deschidere întîrziată și aterizare la punct fix, clasa G subclasa 2 d — 0,00 m, **record mondial absolut.** (De menționat că acest rezultat încheie lista la această clasă el fiind omologat și pentru grupurile de 3, 4, 5, 6, 7 și 8).

ZBOR CU MOTOR

● **MIHAI FANTAZI, GHEORGHE GROZEA** — 2 octombrie 1932, Mamaia, I.C.A.R. Messerschmidt 23 — T.W. adaptat cu flotoare — 12 h 02:05 **Record mondial de durată pentru hidroavioane ușoare.**

● **CONSTANTIN MANOLACHE, CONSTANTIN ONCIU, SIMION OTOIU** — 4 iulie 1958, București — Kiev parcurs simultan, 3 aparate I.A.R. 813 — 4 h 11:43. **Record de parcurs** (clasa C subclasa 1 6 grupa I motor cu piston, greutatea 500—1 000 kg.).

● **CONSTANTIN MANOLACHE, ȘTEFAN CALOTĂ, SIMION OTOIU** — 25 iulie 1958, Moscova — Kiev, parcurs simultan, 3 aparate I.A.R. 813 — 4 h 41:58. **Record de parcurs.** (Clasa C subclasa 1 b grupa I).

● **CONSTANTIN MANOLACHE, CONSTANTIN ONCIU, ȘTEFAN CALOTĂ** — 26 iulie 1958, Kiev — București, parcurs simultan, 3 aparate I.A.R. 813 — 4 h 19:52. **Record de parcurs** (Clasa C subclasa 1 b grupa I).

● **OCTAVIAN BĂCANU, VLADIMIR VISCUM** — 15 octombrie 1961, Băneasa — Urziceni — Strejnic — Băneasa (triunghi de 165,29 km executat de 27 de ori în 20 h 30) I.A.R. 814 — 4 462,83 km. **Record mondial de distanță în circuit** (Clasa C subclasa 1 d, motor cu piston, greutate 1 750—3 000 kg).

AEROMODELISM

● **ȘTEFAN PURICE** — 24 septembrie 1963 — 3 750 m. **Record mondial de altitudine** (Clasa F subclasa 1 f, machetă de elicopter, motor cu piston).

● **ȘTEFAN PURICE** — 1 octombrie 1965 — 3 h 12:00. **Record mondial de durată** (Clasa F subclasa 1 f).

● **ELENA BALO** — 22 mai 1971 — 32:00. **Record mondial de durată** (Clasa F subclasa modele spațiale, rachetă cu parașută).

● **ELENA BALO** — 22 mai 1971 — 05:01. **Record mondial de durată** (Clasa F subclasa Hawk 10 N/s planoare propulsate).

CÎND BĂTRÎNII POVESTESC...*)

La vîrsta de 85 de ani, care-l consacră drept cel mai bătrîn zburător român în viață, generalul-maior ing. în retragere Gheorghe Negrescu, a adus prin cartea intitulată „AUREL VLAICU VĂZUT DE UN ZBURĂTOR CONTEMPORAN" o contribuție de preț aviației românești.

N-am crezut niciodată că în 64 de pagini, de format restrîns, pot fi cuprinse o întreagă istorie — a începuturilor noastre aviatice — și, totodată, o atît de emoționantă povestire, cu Feți Frumoși în salopetă de zburători și mecanici, cu armăsari înaripați, care mănîncă jăratec, urcînd spre zările sinilii, povestiri în care autorul — ca unul ce a fost nu simplu contemporan sau martor întîmplător, ci participant cu rol activ — aduce mărturii trăite alevea alături de pionierii zborului românesc, împreună cu însuși Aurel Vlaicu.

Neclintit în crezul său, în ceea ce simte că are el de înfăptuit în arta pilotajului, Aurel Vlaicu a consimțit totuși să zboare cu sublocotenentul Gheorghe Negrescu, de atunci, din anul 1913, ca pasager.

Autorul cărții — membru în Comisia tehnică deplasată la locul catastrofei de la Băneșți, lîngă Cîmpina, unde și-a aflat moartea Aurel Vlaicu, la 13 septembrie 1913 — restabilește, în acest an în care se va comemora împlinirea a 60 de ani de la jertfa lui Vlaicu, devenită legendă, adevăruri care dau poveștirii autoritate de fragment istoric.

„AUREL VLAICU VĂZUT DE UN ZBURĂTOR CONTEMPORAN", lucrare de prețurii modeste, dar de incontestabilă valoare își află locul în orice bibliotecă, în toate casele în care VLAICU și ZBORUL LUI înnobilat de suprema jertfă trăiesc de-apururi.

V. FIROIU
membru al Academiei internaționale a istoricilor de aviație

*) „AUREL VLAICU VĂZUT DE UN ZBURĂTOR CONTEMPORAN", de general-maior ing. în retragere **Gheorghe Negrescu** (Editura Militară), 1973.

„LA PĂIANJEN"

Meciul s-a desfășurat de la egal la egal: zece faulturi unii, zece faulturi cellalți...

Fotbalul fără minge nu poate exista. Dar mingea de fotbal poate să trăiască. Cum și vedem, uneori...

La cererea spectatorilor de a se înscrie goluri, birocrații de fotbaliști au răspuns... „vino mîine"!

Mingea ieșea des afară! Nu-i mai ajungea... terenul!

D. C. MAZILU

TIMP DE DOUĂ SĂPTĂMÎNI, ÎN BRAZILIA:

„FESTIVAL INTERNACIONAL DE GINASTICA OLIMPICA"

Sînt serioase indicii că marea pasiune a brazilienilor pentru fotbal nu exclude posibilitatea și șansa altor sporturi de a cîștiga inimile înflăcărăților suporteri. Ultimul și, poate, cel mai elocvent exemplu, îl constituie turneul pe care un masiv grup de campioni și campioane de gimnastică din întreaga lume l-a efectuat în Brazilia, la invitația federației de gimnastică din această țară, sub patronajul Consiliului Național al Sporturilor, sub denumirea de **„Festivalul internațional de gimnastică olimpică".**

Se înțelege, turneul a fost aranjat cu sprijinul Federației internaționale de gimnastică și din cele două loturi participante la demonstrațiile organizate în mai multe orașe braziliene au făcut parte următorii sportivi: **Ludmila Turișceva, Liubov Burda** (U.R.S.S.), **Ilona Bekesi** (Ungaria), **Kimberly Chace** și **Roxane Pierce** (S.U.A.), **Marcela Vachova, Sonia Brazdova** și **Zdena Bujnakova** (Cehoslovacia), **Silvia Schaffer** și **Richarda Schmeisser** (R. D. Germană), **Ans Smulders** (Olanda), **Uta Schorn** și **Andrea Niederheide** (R. F. Germania), **Kazue Hanyu** (Japonia), **Akinori Nakayama, Fumio Honma** și **Kenji Fujimoto** (Japonia), **Nikolai Andrianov** și **Viktor Klimenko** (U.R.S.S.), **Klaus Köste** (R. D. Germană), **Andrei Szajna** și **Mikolai Kubica** (Polonia), **Imre Molnar** și **Zoltan Magyar** (Ungaria), **Miroslav Netusil** (Cehoslovacia), **DAN GRECU** (România), **Robert Bretscher** (Elveția), **Eberhard Gienger** (R.F. Germania), **John Crosby** (S.U.A.).

Dan Grecu, campionul absolut al țării noastre, căruia i s-a făcut cinstea de a fi invitat la acest turneu, mai ales în urma remarcabilului său succes de la „europenele" de la Grenoble — medalie de argint la inele — ne-a vizitat la redacție la înapoiere, furnizîndu-ne cîteva informații despre acest interesant experiment al F.I.G.-ului.

Scopul declarat al turneului a fost acela al popularizării gimnasticii de înaltă clasă în Brazilia, prin intermediul demonstrațiilor. La Rio de Janeiro, Porto Alegre și Sao Paulo au fost organizate cîte două demonstrații, fiecare urmărită de cîte 20 000—25 000 de spectatori. La Belo Horizonte și Brasilia au avut loc cîte o demonstrație, la cea din capitala Braziliei asistînd un număr record de spectatori — 30 000. Timp de două săptămîni, sportivii au șpărut, așadar, de opt ori în fața spectatorilor, fiecare la aparatul său preferat, pe baza notelor obținute la Jocurile Olimpice de la München sau la campionatele europene. Campionul nostru a evoluat la cal și inele, la sol și inele sau la paralele și inele.

Publicul a îndrăgit extraordinar demonstrațiile de mare măiestrie ale celor mai valoroși campioni din Europa, Japonia și S.U.A. Minute în șir, spectatorii îi ovaționau pe gimnaști, le solicitau autografe, se fotografiau cu ei. Presa braziliană și televiziunea a oglindit pe larg acest eveniment, socotindu-l ca extrem de important pentru viitorul sportului, al gimnasticii din țara... fotbalului.

C. M.

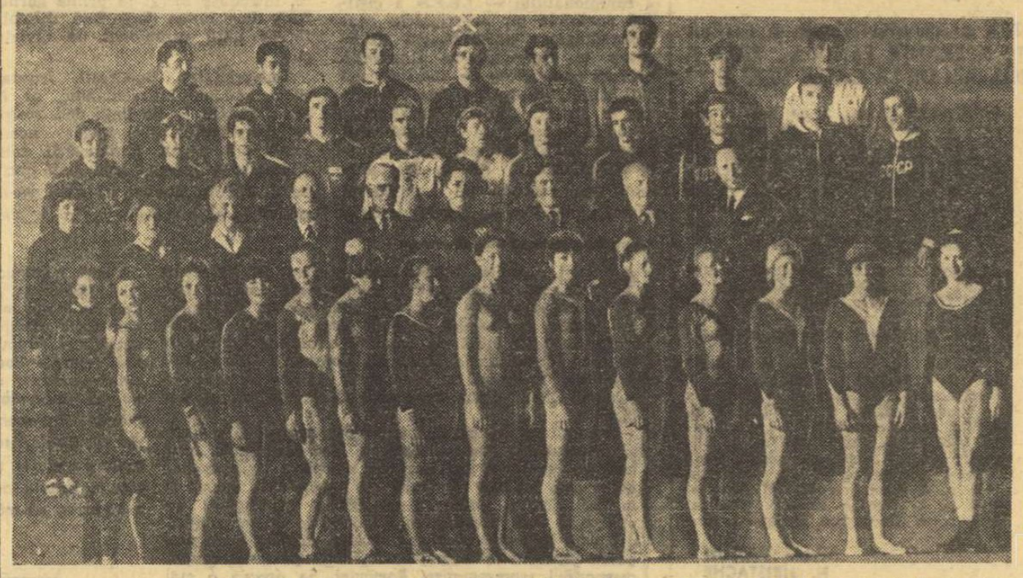

*Iată-i pe cei mai **autorizați reprezentanți ai gimnasticii din Europa, Japonia și S.U.A. prezenți în Brazilia, între ei aflîndu-se și campionul absolut al țării noastre, Dan Grecu (x)***

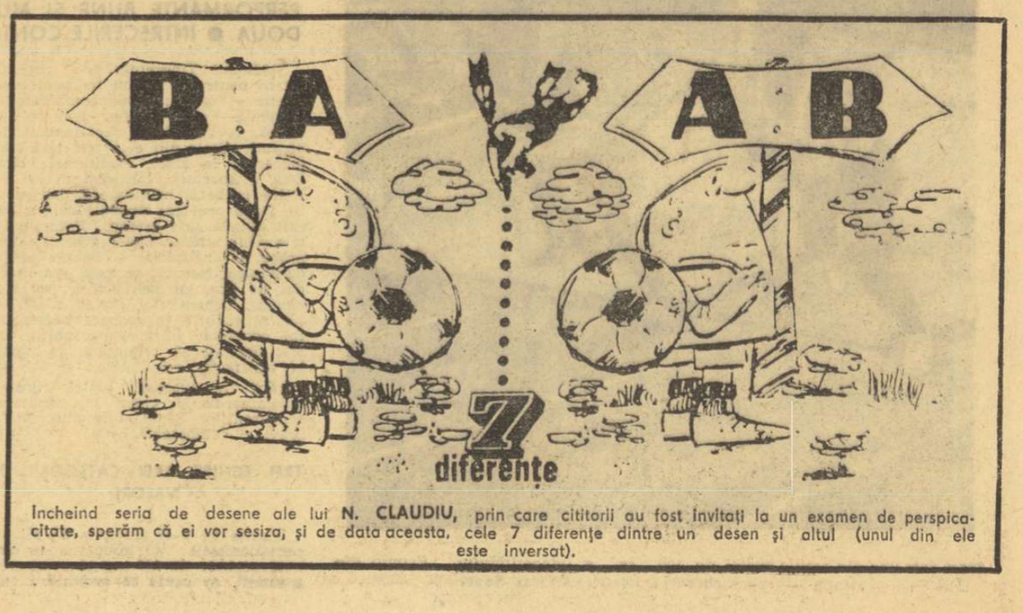

Încheind seria de desene ale lui **N. CLAUDIU**, prin care cititorii au fost invitați la un examen de perspicacitate, sperăm că ei vor sesiza, și de data aceasta, cele 7 diferențe dintre un desen și altul (unul din ele este inversat).